

27 Kč / 1 €

09/11/2015

APPELO

listopadový speciál

- ▶ EXKLUZIVNÍ ROZHOVOR S KRISTÝNOU HŮLCOVOU!
- ▶ AKTUÁLNÍ HOROSKOP
- ▶ KULTURNÍ PŘÍBĚHY ZE ŽIVOTA LIDÍ

POZNÁVÁME LUŽÁNKY

Něco z historie

Slyšeli jste někdy slovo Augec? Pokud ano, ale nevíte, co to znamená, máme pro vás nápo- vědu: jedná se o nejstarší a nejvýznamnější brněnský park. Ti, kteří se v Brně alespoň trochu vyznají, už vědí, že se bavíme o městském parku Lužánky. Park se nachází ve středu města Brna, a jde o nejstarší městský park v České republice otevřený pro veřejnost. Srdcem tohoto parku je odedávna budova Střediska volného času Lužánky. Už od roku 1949 slouží návštěv- níkům všech věkových kategorií pro odpočinek, relaxaci ale i poznání. Samotná budova byla vystavěna v roce 1855 v novorenesančním stylu podle plánu architekta Ludwiga Förstera. Prvotní účel budovy byl rekreační – sloužila jako restaurační pavilon a kasino. Postupem času se však lužánecký pavilon začal využívat více a více k pořádání kulturních a zájmových akcí, až po druhé světové válce úplně přešel do rukou pořadatelů a vedoucích dětských zájmových kroužků a klubů.

(K. Poláčková)

NAŠE PRÁCE V LUŽÁNKÁCH

Naše seznamování začalo v dramatické dílně Střediska volného času Lužánky, kde jsme se všichni společně usadili do kruhu a představovali se ostatním. Po představování jsme očekávali příchod Paní Rychecké, která pro nás měla připravený program. Jakmile přišla, všichni jsme poslouchali, co si pro nás připravila. První úkol byl vymyslet titul naší vlastní knihy. Padly názvy jako „Tereza, aneb hlava do větru“ nebo „Kateřina, nebo profesionální amatér.“

Dále jsme museli vymyslet otázku, díky které se o ostatních dozvíme víc, než jméno. Všichni jsme se společně zasmáli, když padly otázky jako „Chtěla bys být kominicí?“ Po krátké pauze jsme byli rozděleni do skupinek a dostali jsme papír s přeházeným komiksem, který jsme museli se spojením našich sil, seřadit. Nikomu z nás se to nepodařilo. Poslední bod našeho dopoledního programu, byl asi nejzábavnější a pro mě, nejzajímavější. Paní Rychecká nám přinesla fotografii uprchlíků na vlakovém nádraží. My, jakožto kreativní a energické osoby jsme dostali 30 minut na přípravu scének, kterými jsme měli co nejlépe vystihnout situaci na fotografii. Po vypršení časového limitu jsme si své výtvary přednesli s myslím, že jsme se skvěle pobavili.

VÝZNAM SVČ

A jaký to má vlastně význam? Je to jen hra?

Je to hra, ale hra, která má podíl na vytváření a modelaci našich psychických vlastností.

Především na komunikaci, což je jedna z nejdůležitějších lidských schopností. Zavládnout umění správné komunikace není tak jednoduché, jak se možná na první pohled zdá. Chce to tvrdou práci a právě tahle dílna nám poskytuje příležitost pro zdokonalení.

Dalšími důležitými schopnostmi, které jsou zde hojně procvičovány, jsou rychlé myšlení a týmová spolupráce.

Jak kdysi řekla Donella Meadowsová: „Nejvzácnějším zdrojem není ropa, kovy, čistý vzduch, kapitál, práce nebo technologie. Je jím naše ochota si naslouchat, učit se od sebe navzájem a pravdu hledat, nikoli ji prostě mít.“

(T. Slámová)

(A. Moravčíková)

MYŠLENKY STUDENTA NA PŘEDNÁŠCE

- *Soustřed' se. Soustřed' se! Tak dávej přece pozor, je to určitě zajímavé.*
- *Dobře, takže po roce 1968..Svobodná Evropa...Portugalsko...hm, tam jsem ještě nebyla.*
- *Co teď říkáš? Že je s manželem už 50 let? To je obdivuhodné. Zajímalo by mě, jak se poznali...*
- *Tak fajn, teď už ale budu poslouchat...ale tahle rýha v podlaze připomíná slona. Vidí to i ostatní?*
- *Nedívej se pořád do země, co když tě pozoruje.*
- *No skvělé, vážně se na mě dívá. Rychle odvrát' oči. Teda, ten strop je vážně zajímavý, jak to že jsem si toho nevšimla dřív?...Jasně, slon v podlaze...Je tam ještě?*
- *Jo je, ale mám špinavé boty. Měla bych si je vyčistit. Kde jsem je mohla tak ušpinit?*
- *Co je to za šum? Proč všichni vstávají? To už je konec? A o čem to vlastně bylo?*

OLMA, čerstvé mléko!
„skoro“ jako od maminky.

MYŠLENKY PŘEDNÁŠEJÍCÍ

- *Další přednáška pro studenty. Nic o tom neví a ani je to nezajímá. Musím mluvit, mluvit a mluvit. Na to už jsem stará.*
- *No samozřejmě, nikdo mě neposlouchá. Táhle vzadu někdo spí, ve čtvrté řadě si dvě holky povídají. Jedna si tam dokonce čistí boty*
- *Proč já se vůbec obtěžuju? Mohla jsem být klidně dona a luštit křížovku.*
- *Jsem vážně tak nezajímavá, že i ta učitelka vpředu usíná? Proč jsem si toho jen psala tolik?*
- *Dobře upoutám jejich pozornost nějakým vtipem. Ale ne, nikdo se nezasmál. Rychle se napiju, ať to nevypadá tak trapně*
- *Už jsem tu dlouho, bolí mě nohy. Tohle vážně nemám zapotřebí.*

Beran
21.3. - 20.4.

Býk
21.4. - 21.5.

Blíženci
22.5. - 21.6.

Rak
22.6. - 22.7.

Lev
23.7. - 22.8.

Panna
23.8. - 22.9.

Váhy
23.9. - 23.10.

Štír
24.10. - 22.11.

Střelec
23.11. - 21.12.

Kozoroh
22.12. - 20.1.

Vodnář
21.1. - 20.2.

Ryby
21.2. - 20.3.

HOROSKOP

<p>Beran (21.3. - 20.4.) Každý váš podpis na smlouvě by měl v listopadu znamenat přísun financí. Kolem vás se budou pohybovat osoby, které vám pomohou jak na poli pracovním, tak osobním. Konečně se dostanete k řešení velkých rodinných problémů.</p>	<p>Váhy (23.9. - 23.10.) Zajímáte se především o finanční zabezpečení, takže se věnujete také počítání veškerého majetku. Kvalitní vztah se dostává mnohem výše, než byl předtím. V rodině dejte větší prostor svému klidnějšímu a hodnějšímu já. V práci jste vrozený diplomat, a tak se vám podaří dosáhnout svého, úspěch na sebe nenechá dlouho čekat.</p>
<p>Býk (21.4. - 21.5.) V listopadu vás čeká náročná zkouška. Postavte se jí čelem a všechno půjde jako po másle. Nový obchodní partner, který vám pomůže dosáhnout vašich cílů mnohem rychleji než by se mohlo zdát. Nebylo by od věci si sem tam trochu zacvičit. Čas strávený s vaší rodinou bude působit jako blahodárny balzám na vaše nervy i duši.</p>	<p>Štír (24.10. - 22.11.) Listopad přinese plno pochybností týkajících se vašeho milostného vztahu. Zvažujete, že současného partnera vyměníte za nového. Mnozí Štíři budou přemýšlet nad tím, zda není ta nejhodnější doba pro založení rodiny. Tento krok si ale zaslouží pořádně naplánovat. Ke konci měsíce se budete muset vypořádat se svými finančními závazky.</p>
<p>Blíženci (22.5. - 21.5.) Měli byste se zamyslet nad svým životním stylem. Dbejte troch víc na to, co jíte. Na místě je také opatrnost, do cesty se vám postaví nebezpečné překážky. Radost z upevněných rodinných pout bude mírněna složitostmi při výběru životního partnera. V pracovním prostředí se snažte všechny velké úkoly splnit v prvních dvou listopadových týdnech.</p>	<p>Střelec (23.11. - 21.12.) Střelcům se bude dařit ohledně životních rozhodnutí. Hvězdy jsou vám nakloněny také na poli pracovním a finančním. Po úplňku se tak trochu uzavřete do vlastního světa a začnete rekapitulovat uběhlý rok. Střelce by měla čekat nová dobrodružství. Začnete si také uvědomovat pozice na svém žebříčku hodnot.</p>
<p>Rak (22.6. - 22.7.) Raci budou tento měsíc pociťovat silnou potřebu dávat pozor na všechny své blízké. Měsíc v úplňku sice zatočí s vašimi pocity, vše se však rychle vrátí do původního pořádku. Po celý měsíc překypujete emocemi a lidé rádi tráví čas ve vaší společnosti.</p>	<p>Kozoroh (22.12. - 20.1.) Po úplňku byste se měli začít více zajímat o svůj vzhled a celkově zdravotní stav. Je také na čase, abyste se pustili do toho, nad čím již dlouho přemýšlíte. Ke konci měsíce se držte hesla Ráno je moudřejší večera.</p>
<p>Lev (23.7. - 22.8.) Listopad se pro většinu Lvů ponese v klidném duchu. Uděláte si pořádek v osobních i pracovních záležitostech a začnete si užívat barevného podzimu. Nastává vhodný čas pro změnu – ať už v domácnosti, kariéře nebo ve vztazích. Zadaní Lvi si po nějaké době opět uvědomí, jak šťastní jsou se svým aktuálním partnerem.</p>	<p>Vodnář (21.1. - 20.2.) Dluhy a finanční nestabilita se vám lepí na paty už nějaký ten pátek. V první polovině listopadu budete mít konečně možnost svou situaci vylepšit. Naskytne se vám hned několik možností vycestovat a poznat dosud neprobádané kouty světa. I v lásce se vyjasní a vy konečně vyřešíte nepříjemný problém.</p>
<p>Panna (23.8. - 22.9.) Listopad bude pro Panny hektický a plný událostí a večírků. Budou se také muset zaměřit na téma financí a úředních záležitostí. Také se budete muset rozhodnout, zda je pro vás v životě důležitější kariéra nebo rodina. Milostné vztahy budou v listopadu takřka bezchybné, zato byste měli zapracovat na vztazích se sourozenci.</p>	<p>Ryby (21.2. - 20.3.) Nebraňte se ničemu novému a zcela se poddejte novým zkušenostem. Novoluní otevírá nové obzory ohledně vzdělávání a cest do zahraničí. Rodinnou pohodu zatemňují hádky týkající se společného majetku a dědictví. Nebuďte za zlého a projeďte trochu dobré vůle se o případně dědictví podělit s potřebnějšími.</p>

ROZHOVOR S KRISTÝNOU HŮLCOVOU

Tvořili jste si scénář sami?

Scénář nám tvořil pan režisér z pražského divadla. My jsme mu řekli, o čem by naše divadlo mělo být. Chtěli jsme, aby divadlo říkalo něco o nás, ale zjistili jsme, že jediné, co nás pojí je Brno.

Jak probíhala práce s režisérem?

Režisér byl naprosto úžasný, skvěle jsme si všichni sedli a díky němu jsme měli pocit, že jsme scénář vytvořili sami, ale když jsme se nad tím později zamysleli, zjistili jsme, že většinu práce odvedl náš pan režisér.

Jak dlouho jste představení nacvičovali?

Nacvičovali jsme asi měsíc, ale zkoušení bylo intenzivní. Schůzku s panem režisérem jsme ale měli už rok předem a scházeli jsme se každý měsíc.

Byla ve vašem divadle i improvizace?

-Ne, všechno bylo předem nacvičené, ale některé prvky měly dojem improvizace vyvolat.

Příběhy, které jste v divadle použili, byly pravdivé?

Na takové otázky jsme se rozhodli moc neodpovídat a uchovat si odpovědi v tajnosti, ale samozřejmě, některé byly vymyšlené a část byla založena na pravdě.

Divadlo hrajete sami od sebe, nebo je to v rámci výuky?

Máme to v rámci posledního ročníku výuky.

Budete mít více představení?

Za tento rok jich musíme mít 5 a dalším představením bude Romeo a Julie, takže musíte přijít. (smích)

Romeo a Julie bude ve vašem zpracování, nebo zachováte dramatický žánr?

Bude to klasické drama, hodně zpěvu a tance.

(A. Moravčíková)

ČESKÉ DRÁHY

Chcete cestovat pohodlně, rychle, bez zpoždění a s příjemným personálem? Chcete nejvyšší kvalitu za nejnižší ceny? Použijte jiné dráhy.

VÍKEND

Jste v práci celý víkend? Pracujete do noci a vstáváte za svítání? Máme pro vás pár rad, které vám pomohou víkend přežít.

1) ÚSMĚV Neustále se usmívejte. To, že tu být nechcete ještě neznamená, že to musí všichni vědět.	6) JÍDLO Mějte vždy po ruce nějaké dobroty, protože když máte hlad, nejste to vy.
2) KÁVA Dostatečný přísun kofeinu je nezbytný.	7) OBLEČENÍ Pohodlný oděv je základ. Vsaďte na ležérnost.
3) KONVERZACE Konverzujte i sami se sebou. V kritických chvílích je zkrátka důležité promluvit si s někým rozumným.	8) KLID Hlavě se nestresujte. Nadělají se vám vrásky a stejně to ničemu nepomůže. Zachovejte chladnou hlavu. Na psychiatrii máte čas.
4) PAUZA Když už vám z toho půjde hlava kolem, udělejte si pauzu. Vystresování toho stejně moc nevymyslíte.	9) SPRCHA Ranní sprcha je skvělým startem. Studená či teplá voda uvolní ztuhlé svaly a rozproudí krev. Zaručený způsob probuzení.
5) MOTIVACE Myslete na nové boty, co si koupíte za výplatu. A ne na to, že čtyři hodiny spánku opravdu nestačí.	10) ASPIRIN A pokud všechny rady selžou, pořád máte Aspirin.

HLAVNĚ NEZÁVAZNĚ!

Nový nevěstinec ve vašich městech již brzy.

SOCIÁLNÍ PROBLÉMY

(ZE ŽIVOTA LIDÍ)

CHUDOBA

Každou noc se probouzím a slyším křik, hluk a bouchání. Nemůžu s tím nic udělat. Na naši čtvrť se neberou ohledy. Nikdo by mě stejně neposlouchal a navíc mám strach, že by se dozvěděli, kdo na ně žaloval. Mohli by nám přece ublížit a já nechci, aby se něco mé rodině stalo.

V romské čtvrti nemůžu své děti nechat chodit po večerech. Víím, že nemají žádnou svobodu a nemůžu se toulat s ostatními dětmi, ale v jiných částech města to prostě není tak, jak tady. Jinde nemáte strach, že vás někdo okrade, napadne, nebo znásilní.

Když slyším jejich hádky, zvuk násilí a vidím jejich špinavé a neupravené dvorky, nedělám si iluze o dobrých romských rodinách. Nechci jim křivdit, ale v naší části města určitě takovou rodinu nenajdete.

Chudoba je hrozná věc. Nikdy nevíte, jestli budete mít peníze na ošacení, jestli zvládnete nasytit svou rodinu, ale hlavně jim nemůžete zajistit bezpečí.

I když bych si tak moc přála, aby mé děti měli všechno, po čem touží a ze všeho nejvíce bych si přála, abychom se mohli odstěhovat z téhle smradlavé a kriminalitou nasáklé čtvrti, jediné, co jim můžu dát, je mateřská láska.

(A. Moravčíková)

(Woody Allen)

NEŠŤASTNÁ LÁSKA

Už je to tady zase. Ten nutkavý pocit jí napsat. Podívám se do chatu. Vidím, jak vedle jejího jména svítí zelené kolečko.

Strašně rád bych věděl, co teď asi dělá. Ale bojím se. Bojím se, že mě odpálkuje. Nebo že vůbec neodepíše. Má mě vůbec alespoň trochu ráda? Ach bože kéž by mi tak napsala sama. Mám to risknout?

Když jsme si psali naposledy, skončilo to hádkou. Zadáím se na svůj hřbet ruky, a prohlížím si rudé tečky shlukující se v obraz srdce. Uznávám, že to opravdu bolelo. Šíleně pálilo, když jsem si tento útvar vypaloval cigaretou na ruku.

Proč jsem to dělal?

To je snad jasné – zklamal jsem ji.

Ublížil jsem jí.

Pořád to dělám.

Ničím jí život.

Nejen jí, ale i sobě.

Nenávidí mě za to, že kouřím.

Potřeboval jsem nějaký trest.

Nakonec se rozhoduji, že jí napíšu. Jenže co? Mám dělat, že se nic nestalo, nebo se omluvit? Sakra, hlavně to nepokazít. Už to nemůžu pokazit.

Nakonec napíšu: „Ahoj, Belo.“ Jmenuje se Izabela. Má tak krásné jméno a vždycky milovala, když jsem jí tak říkal.

Napjatě sedím za počítačem, a čekám. Čekám, že mi odepíše. Čekám pět minut. Deset. Dvacet. Nic. Jsem zoufalý. Nechce si se mnou psát. Zlobí se je mi ze sebe špatně. Tohle neunesu.

Zvedám se, a jdu do koupelny. S třesoucími prsty si z krabičky беру jednu z tátových žiletek, a vracím se zpátky do pokoje. Tohle jsem ještě nikdy nedělal, ale teď musím se nějak potrestat. Prostě musím. Zasloužím si to.

(T. Slámová)

NOVINKY

V očekávání je nová kniha bestsellerové spisovatelky

Jolany Hanákové.

My tu pro vás máme úryvek z knihy

Křach! Otevřu oči, zmateně mžourám do okolní tmy. Posadím se na posteli a uvědomím si, že bouchly vchodové dveře.

Křach! Ozve se znovu. Tentokrát se probere ze spánku i má pětiletá sestra. Zmateně na mě pohlédne a vyděšeně se zeptá: „Co to bylo?“

„To nevím, Sofí,“ odpovím a pokrčím rameny.

Chci se položit zpět na polštář, když zaslechnu další ránu a křik. Sofie je v mžiku na nohou a o chvíli později už cítím, jak její drobná ručka tiskne tu moji.

Ve vedlejší místnosti opět někdo vykřikne. Chci se tam jít podívat, ale Sofí se mě drží jako klíště. Nakonec se mi ji podaří přesvědčit, aby zůstala v pokoji s tím, že se hned vrátím. Ale jen co vkročím na chodbu, uslyším ji, jak mi cupitá v patách.

Opatrně zpoza dveří nahlédnu do kuchyně, zatímco Sofínku schovávám za zády. Uvidím mámu, jak se krčí v koutě a tátu, který se nad ní tyčí.

S výkřiky „Ty kurvo jedna,“ do ní opakovaně kope. Chci jí vyběhnout na pomoc, ale v tom spatřím jak maminka, která mě právě zahlédla, sotva patrně vrtí hlavou. Je to zoufalý pohled v jejích očích, co mě nakonec přiměje se otočit, utřít slzu, která mi klouže po líci a odvést svou malou sestřičku do bezpečí.

Uložím ji k sobě do postele. Stulí se mi u boku a rychle usíná. Pohled na ni, jak klidně oddechuje, mě uklidňuje, ale zároveň naplňuje vztekem. Jí ublížit nesmí! Alespoň tohle nikdy nedovolím.

Stále ležím a přemýšlím, co se vlastně stalo. Od té doby, co jsme se vrátily, jsem mámu nezaslechla. Nemůžu se zbavit obrazu scény, které jsem byla svědkem. Opět přichází pláč, který jsem předtím tak rázně utála.

Co nejtíšeji se znovu postavím na nohy a trochu roztřeseně přejdu ke dveřím vedoucím do kuchyně. Když uvidím, že maminka se jen opírá o stěnu a teče jí krev, nedbám ničeho a rozběhnu se k ní. Otce nikde nevidím.

„Mami? Jsi v pořádku?“ zeptala jsem se s panikou v hlase.

„Je mi dobře,“ zasípala máma. „Běž spát.“

„Ne mami, nikam nepůjdu. Chci Ti pomoci,“ řeknu odhodlaně.

„Udělej, co řekla matka,“ ozve se chladný hlas přicházející ode dveří. „Je jí fajn.“

Pomalou otáčím hlavu a s odporem pozoruji, jak se ke mně blíží silueta muže, o kterém jsem si myslela, že ho znám.

KULTURNÍ RUBRIKA

Zatažená obloha
výstižně odráží obraz města.
Lidé proudí ulicí.
Klap, klap, klap.
Nezastavují,
nekývnou, nepozdraví.
Neznají se.

Osamocení bílý holub.
Stojí na stráž
svého kamenného přítele.
„Holu, holu,“
volá holčička.
„Holu, holu.“
prosí ho.
Přijde matka,
„holub nezná Tě,“ řekne.
A pokračují v cestě.

Lidé se trousí dál.
Zpomalují, zrychlují.
Ale nikdo nezastaví.
Jsou to jen cizinci,
co se míjejí.
Tak proč,
by je zajímal holub.

Do kašny spadne
osamocená kapka.
Opodál v kočárku pláče dítě.
Krutý to svět.

NĚCO PRO ZASMÁTÍ

Do časopisu přišel dopis: "Váš horoskop mi nevyšel. Psali jste, že mě má potkat smrt, ale vůbec nic se mi ne..."

Vidlák vs. Brno

Základní podmínkou pro přežití v Brně je dozajista alespoň minimální schopnost orientace. Vy, kteří o sobě víte, že touto schopností nedisponujete, byste si měli dobře rozmyslet, zda opravdu chcete podstoupit to riziko a do Brna se vypadat na vlastní pěst. Mohli byste si totiž prožít to, co jsem si prožila já.

Džungle „velkoměsta“ totiž skýtá mnoho neočekávaných překážek. Můžete si myslet, že už vás Brno ničím nemůže zaskočit. Můžete si myslet, že vás žádný brněnský název neuvede do rozpaků. Ale opak je pravdou!

Svobodák, Špilas, Zelňák, Mahenka...tato místa bez problémů najde každý. Ale co kdybychom vás poslali na Čáru, do Jarošky, nebo nedej pánbůh na Frndu? Já, jakožto vidlák z dědiny, jsem v koncích.

Moje nová zkušenost mě dovedla k zamyšlení nad zbloudilými turisty v naší malé vesničce o rozloze tři krát tři kilometry čtvereční. Když se mohou oni ztratit ve vesnici, která má dvě ulice, není žádná ostuda, že já se ztratím v Brně, které má ulic nesčetně mnoho. Mezi nimi a mnou je ovšem obrovský rozdíl, a to ten, že já, ačkoliv bloudím již dvě hodiny, nakonec nacházím cíl své cesty bez zbytečného vyptávání se náhodných kolemjdoucích.

Pokud dokážete do určitého cíle přijít s jistotou po svých, je pravděpodobné, že byste měli být schopni pokročit na vyšší úroveň – brněnské šaliny. Používání těchto dopravních prostředků vyžaduje jistou úroveň logického myšlení, zvládnutí stresových situací a skvělé fyzické kondice. Šalinám se jistě vyhněte v případě, že trpíte klaustrofobií, epilepsií, obsedantně kompulzivní poruchou, nebo nemáte rádi, když vám někdo narušuje váš osobní prostor.

Stručně a jasně – jestli vás ulice matou, po Brně choďte jedině s mapou.